

FORBIDDEN

TINO HRNČIAR

ÿ

n

i

a k o
i n í

FORBIDDEN

V ě n o v á n o M a t y m u a I v o n .

A m ý m r o d i č ů m .

P r o t o ž e r o d i n a j e n e j v í c .

P r a h a , 2 0 2 1

X Skip intro	218
☐ Kdo je kdo. Co je co. Proč.	214
☐ Hlavně začni	210
☐ Hlavně ku*va začni	208
☐ Tvůj nápad není tvůj	204
☐ Výmluvy	200
☐ Strach	198
☐ Šedivé vlasy	196
☐ Motivační demotivace	190
☐ Friday test	188
☐ Mom test	186
☐ Špatný nápad	184
☐ Jsi nula	180
☐ Když máš malé plány, máš malé i výsledky	177
☐ Když tě zakážou, buď zakázaný	174
☐ Nejtěžší cesta	170
☐ Nekomplikuj	164
☐ Surpriše	160
☐ Správný čas	154
☐ Správné místo	150
☐ 1 000 true fans	146
☐ Daň za přidanou hodnotu	140
☐ Lidé jako my	136
☐ Profi amatér	132
☐ Zvědavost	128
☐ Jiný než jiní	126
☐ Zlob	118
☐ Jde to samo	114

☐ Netrpělivá trpělivost	108
☐ Dva zajíce	104
☐ Zadarmo	102
☐ Správné otázky	98
☐ Dvě uši, jedna ústa	96
☐ NE	94
☐ ALE	90
☐ Úhel pohledu	88
☐ Facka	84
☐ Očekávání a slepota vůči změně	78
☐ Pokora	74
☐ Loajalita	69
☐ Vlci a hyeny	66
☐ Prostitutka	59
☐ Nerozhodnost. Nebo ne?	56
☐ Cílená skleróza	52
☐ Scrollovací generace a důraz na důraz	50
☐ Hacky na návyky	46
☐ Mise en place	40
☐ Sám	36
☐ Sedmý den	30
☐ Never not working	26
☐ Nejlepší droga	24
☐ Peníze	22
☐ Všechno je brand	18
☐ Nedokonalost	12
☐ Koncofilie	10

s k i p

i n t r o

Úvody mě štvou.

Existují kultury, kde je „chození kolem horké kaše“ doslova podmínkou. Kde debaty o počasí a fotbalu rozhodují o byznysu. A pak jsou země, kde je důležitý přesný opak: jít okamžitě k věci.

Učím se přeskakovat květnaté řeči. Někdy neúspěšně, někdy až příliš úspěšně. A občas si přeju, aby i v reálném životě existovalo tlačítko „Skip Intro“ jako na Netflixu nebo „Přeskočit reklamu“ jako na Youtube.

Pokud jste úvod nepřeskočili, vítejte! Vítejte v mém *FORBIDDEN* světě.

Tato kniha se řídí mottem mého oblíbeného autora Austina Kleona: „Napiš knihu, kterou by sis ty sám chtěl přečíst.“

Její první draft jsem měl hotový už v roce 2015. A jednoho dne se mi stalo to, co snad každému, kdo chtěl někdy napsat knihu: začal jsem challengovat, jestli je to dostatečně dobré. Jestli mám vůbec co říct, jestli to není totální bullshit. Kliknul jsem CTRL + A, potom DEL a všechno jsem smazal. A dobře jsem udělal.

Měl jsem poměrně jasnou představu, jak má kniha vypadat, o čem má být. A ta se doteď za celé ty roky skoro vůbec nezměnila. Změnily se však moje zkušenosti, moje zážitky, moje chyby. A až teď jsem si uvědomil, že jsem celou dobu tuto knihu vlastně podvědomě psal v hlavě.

Před pár měsíci jsem na Dropboxu našel zálohu své vymazané knihy. Vůbec jsem si nepamatoval, že bych si takový backup dělal – moje pečlivě já asi tušilo, čeho jsem schopen. A tak jsem si ji přečetl. Myslel jsem, že se jen dobře pobavím vlastní naivitou. To se ale nestalo. Ty věci mi stále

dávaly smysl a klidně bych se pod většinu z nich i po tolika letech podepsal.

Klíkl jsem CMD + A, pak BACKSPACE a uložil prázdný soubor. Začínám nanovo. Tabula rasa. *FORBIDDEN* ale nepíšu na pomyslný prázdný papír. Ten papír byl popsán a je jen vygumovaný.

Představa, že musím rozdělanou práci začít od nuly, mě vždycky děsila. Ale teď, když tu píšu, si uvědomuji, že od nuly vlastně nezačínáme nikdy. Nový začátek vždy navazuje na nějaký ukončený příběh. A dává mnohem větší svobodu.

Jednotlivé kapitoly jsou vlastně jakési lekce, rady nebo pravidla, jimiž se snažím řídit i já. Věci, které fungují a nefungují mně samotnému. Nechci kázat. Nechci násilím motivovat, ale ani příliš demotivovat. Tato kniha není návod na ultimátní „Life is Porno“. Nechci slibovat, že se z ní dozvíš něco převratného, co ti změní život.

„Nejlepší knihy jsou ty, které ti řeknou, co už víš,“ napsal George Orwell v 1984, jedné z mých nejoblíbenějších knih. Věřím tedy, že se během čtení často přistihneš, jak přikyvuješ. Pokud ano, tak si s velkou pravděpodobností na správné cestě.

Tino

SKIP INTRO

k d o j e k d o .
c o j e c o .
p r o ě .

Jsem *Tino*. Tedy nejsem Tino. Jsem Martin Hrnčiar. Ale kromě úředníků a právníků mi tak naposledy řekl snad jen spolužák ze základky. Takže jsem Tino.

Life is Porno je brand, jehož jsem (něco jako) CEO. Oficiálně jsme ho spustili v roce 2012, ale už pár let předtím naplno fungoval skrz různé projekty v pražském undergroundu. Z partičky umělců žijících pod jednou střechou (Porno Villa) se díky drzé hlášce a ještě drzejšímu životnímu stylu postupně stal středoevropským labelem se silnou komunitou. Nejvíce viditelní jsme jako streetwearová značka. Snažíme se ale posouvat levely kreativity i prostřednictvím projektů v umění a v různých subkulturách – od skateporningu přes snowporning až po bboying či bike.

Dian je můj brácha. Teda ne skutečný, protože jsem jedináček. Ale na veřejše nám to bez problémů věřili. Dodo – nebo taky Jozef Dian – je zároveň můj parťák v podnikání. Respektovaný street art umělec a spoluzakladatel Life is Porno či Forbidden Spotu. Má za sebou řadu street art projektů a murálů různě po světě. Je creative directorem brandu a drtivá většina designů Life is Porno je z jeho hlavy, štětce či iPadu.

Ivon je moje soulmate. Procestovali jsme spolu kolem padesáti zemí světa a je jedním z nejkreativnějších lidí, jaké znám. A neříkám to proto, že je moje manželka. Ani proto, že ji Forbes zařadil mezi 30 pod 30. Každý, kdo s ní měl možnost spolupracovat na nějakém eventu, se pod to určitě

rád podepíše. Ivon byla CEO naší společné firmy Forbidden Taste. Ano, čtete správně. Jako by nestačilo, že mám jednu firmu se svým nejlepším kamarádem, další jsem pro jistotu založil se svou manželkou. S kým jiným podnikat než s lidmi, jimž nejvíce důvěřujete? Jinak si to vlastně ani neumím představit.

S Ivon máme syna **Matias**. Žádný jiný člověk mě za celý život nedokázal naučit tolik věcí jako on. A už vůbec ne za tak krátkou dobu. Po napsání knihy člověk pochopí, proč na začátku bývají slova „Tuto knihu věnuji...“ a proč je to téměř vždy autorův partner nebo děti. Celá tato kniha patří proto Ivon a Matymu.

Forbidden Taste jsme s Ivon vymysleli při sklenici (ehm, láhvi) vína v roce 2013 – jako první pop-up restauraci v Praze. Večeře na netradičním místě, kde není běžné večeřet. Lokalitu ani menu předem neznáte, jen jméno šéfkuchaře. Z tohoto hobby projektu se v průběhu pár let stal reálný byznys. Spolupracovali jsme s top šéfkuchaři a pro značky a firmy jsme vytvářeli gastronomické zážitky na míru. Zorganizovali jsme stovky eventů na ulitých místech. Málokdy jsme servírovali na talíře a hosty jsme neustále překvapovali. Na začátku roku 2019 jsme ohlásili, že Forbidden Taste se tak, jak ho znáte, už nikdy nezopakuje.

Dramatikz je rapová kapela, kterou jsem (jako Stopercent) založil s Radikalom (tehdy Lil 'Ideom) v roce 2006. Následně se k nám přidal

Yaksha jako DJ a Masif jako producent. Vydali jsme na svou dobu velmi úspěšné demo a dva mixtapy. V roce 2009 nám pod Sony Music vyšlo debutové album *Výsledek doby* a v roce 2010 album *Morfium*. Odehráli jsme přes stovku koncertů, včetně všech možných festivalů, a spolupracovali s většinou rapové scény. V roce 2011 jsme se rozhodli Dramatikz ukončit.

Forbidden Spot je kreativní prostor v Praze. Od vzniku Life is Porno je úzce spojen s brandem a je jeho prodlouženou rukou v offline světě. Už několikrát měnil lokalitu a právě lokalitě je přizpůsoben i jeho koncept. Vždy ho ale charakterizuje několik spojujících elementů a prostor v něm má hlavně umění a streetwear. V minulosti fungoval i jako galerie, event space, co-working či ateliér pro umělce a hudebníky.

INSP.EAT je můj podcast. Videorozhovory s inspirativními lidmi, původně při zajímavém jídle. Jak vznikl? Když se mi v rámci cestování nedařilo sehnat rezervaci do jedné z nejlepších restaurací světa, zoufale jsem napsal přímo jejímu šéfkuchaři, že s ním chci udělat rozhovor do svého připravovaného projektu a že se mi nedaří vytvořit rezervaci. „OK, domluvte detaily s mou asistentkou. Rozhovor rád dám a rezervaci zařídíme.“ Připravovaný projekt ještě neexistoval a měl jsem přesně týden na to, abych ho vymyslel a zrealizoval. A tak vlastně vznikl INSP.EAT. Od té doby jsem udělal rozhovory se spoustou lidí, kteří mě samotného inspirují. Bavíme se hlavně o kreativitě, produktivitě, lifehackingu či knihách.

PROČ?

Proč jsem napsal knihu? A proč byste s ní měli strávit několik hodin svého života? To je snad nejdůležitější otázka celé knihy, tak to snad nepose* u hned na začátku. Za poslední roky jsem vybudoval několik brandů a s nimi i komunit. Vytvořil jsem si svět, v němž mě baví žít i tvořit. Nemám recepty na „overnight success“ – a ani bych je mít nechtěl. Baví mě podnikat. Baví mě stále něco nového tvořit a něco starého zlepšovat. Rád posouvám své hranice. Rád experimentuji. Tuto knihu jsem napsal v první řadě sám pro sebe. Ne proto, že si potřebuji vyhonit ego slovem „autor“. Za poslední léta jsem se toho strašně moc naučil – samozřejmě i uklouznutím na vlastních slupkách od banánu. Cestou jsem přišel na několik konceptů a triků, jež mi v životě i podnikání fungují. A rozhodl jsem se dát je na papír. Přidaná hodnota, jak se dozvíte později v knize, je pro mě extrémně důležitá. Pokud

si tedy třeba jen jediný člověk v knize podtrhne jednu větu a díky ní změní k pozitivnímu jednu jedinou věc, tak je moje mise úspěšná. Samozřejmě věřím a doufám, že těch lidí i vět bude co nejvíce.

A ještě pár technických poznámek:

Podtrhuji věci, které jsem si ve své knize podtrhl pro sebe já sám.
(VELKÝMI PÍSMENY DO ZÁVORKY) dávám název kapitoly, kde o nějakém tématu mluvím podrobněji.

Kurzívou dávám věci, na které se kurzíva prostě hodí.

Používám anglická slova. Když to nezní krkolomně, použiju ekvivalent v našem rodném jazyce. Ale mám rád angličtinu a spousta slov si o ni doslova říká.

Nadávám. Sorry. Aspoň to ale vždy vypípám hvězdičkou.

A co fotky v knize? Oslovil jsem své nejoblíbenější fotografy, jichž si extrémně cením. Řekl jsem jim téma, které se mi hodí k jejich tvorbě a poprosil je o fotku, která by toto téma ilustračně vystihovala. Z jejich pohledu, ne doslovně. Některým dané téma okamžitě evokovalo konkrétní fotku z jejich archivu, jiní ji nafotili přímo pro tuto knihu. Je mi ctí mít v knize dvacet top fotografů nejen ze Slovenska a Česka, ale také z USA a Kanady.

A aby jsem nezapomněl: posílám (ne)pravidelný Weekend Tips Newsletter. Tipy na zajímavé knihy, podcasty, články či vychytávky, které osobně testuji. Pokud by vás bavilo dostávat krátké předvíkendové tipy, tak se přihlaste na: OtherThanOthers.com/weekendtips.

Videa, aktivity a rozhovory, které zmiňuji v knize, najdete na OtherThanOthers.com/godeeper.

Reading time: Něco mezi 3 hodinami a 3 lety.

h l a v n ě

„To smrdí lopatou,“ říká můj kamarád Jan Mašek ze sítě Red Button. Americký sen nezačíná u vily s bazénem. Za vším kvalitním je dřina. Tedy pokud nejsi zlatokopka nebo povoláním syn. Overnight success je hoax. Jen malé procento lidí si to ale uvědomuje.

Možná znáte grafiku: Modern Art = I could do that + Yeah, but you didn't

A přesně o tom to je. Děcka chtějí být influencers, ale nechápou, že i ten youtuber má za sebou kvantum práce. Musel se v první řadě odhodlat. Pak začít vychytávat, jak točit video. Zkoušet, co funguje, jaká světla, zvuky nebo filtry použít. Jak vystříhnout mezery mezi větami, aby celé video působilo plynuleji. Sledovat jiná videa, snažit se „cracknout“ clickbait. Slovo influencer se postupně stává spíše nadávkou. Ale znám takové (sami sebe by se tímto slovem nenazvali), kteří makají nonstop, vytvářejí content, vytvářejí hodnoty, vymýšlejí nové projekty. Ale i člověk s miliony followerů si musel také nejprve založit účet na Instagramu a zveřejnit první fotku...

I já často čekám na správný okamžik. Často čekám tak dlouho, až mě někdo předběhne. „Nečekej až budou podmínky perfektní. Začátek udělá podmínky perfektní,“ řekl Alan Cohen.

Proto jsem velkým fanouškem konceptu *Lean Startup*. Přiznám se, že tuto knihu jsem vlastně nikdy nedočel, ale mnohé z jejích pravidel dosud často používám. Například v startupovém světě takový milovaný MVP – tedy minimum viable product. Jednoduše, vytvoř co nejrychleji produkt, který má alespoň základní parametry tvého nápadu. Pokud má daleko k dokonalosti, i tak ho vypusť do světa. Zajímá někoho? Jak ho lidé používají? Kdo na něj reaguje?

z a č n i

Víte, jak se Tim Ferriss rozhodl pro název své knihy? Vybíral si z více názvů, a spustil za pár dolarů Google AdWords reklamy na všechna tato potenciální jména. Jako kdyby každá z těch knih skutečně existovala. Jen jediný titulek měl jednoznačně nejvíce kliknutí. A tak přišla na svět jedna z nejkoničtějších knih startupové generace: *Čtyřhodinový pracovní týden*.

Někdy stačí jen začít. Zaregistrovat tu doménu, kterou máš v hlavě už tři roky. Vytvořit si konečně ten účet na Instagramu, kde chceš postovat všechny recepty, jež si i tak stále fotíš. Založit si ten blog a napsat první článek. Nahrát první epizodu podcastu. Zvednout telefon a zjistit, jaké povolení potřebuješ na ten event, který máš už léta v hlavě. Vygooglit, kdo se ve tvém městě věnuje té věci, kterou už tak dlouho chceš udělat. A pozvat ho na kafe. Jednoduše nečekat.

Právě *začít* je tajemstvím náskoku. Udělat první krok. Možná zítra zjistíš, že tvůj nápad je totální bullshit; možná to zjistíš až za dva roky. Důležité však je, že to zjistíš. A po cestě se něco naučíš, někoho potkáš. Je to vždy lepší než bouchat hlavou do stolu, že „ten miliardový nápad jsem měl už před lety já“.

Ted' prosím na hodinu odlož knihu a okamžitě začni s prvním krokem. Tou jednou maličkostí, kterou už měsíce odkládáš. Protože jak řekl už Lao-C': „I tisícimílová cesta začíná jediným krokem.“

hlavně

ku *va

začni